

har derfor i de sidste Aar været nødsaget til at tilstaa Lodsvæsenets Pensionister ret betydelige Tilskud, for at deres Pension kunde blive nogenlunde tilstrækkelig. Imidlertid er Lodspensionskassens Beholdning vokset meget stærkt, og i det mindste i den første Tid er der ikke noget i Vejen for, at der kan udbetales højere Pension. Men hertil kræves der altsaa en Forandring i den bestaaende Lov. Det Tilskud, som Staten nu yder Lodspensionskassen, maa jo ikke være under Halvdelen af Lodsernes Pensionsbidrag, og dette kan blive Staten en dyr Historie, idet Lodspensionskassen kan faa uventet store Indtægter, dels paa Grund af Minefaren og dels paa Grund af de forhøjede Lodstakster. Farvandslodningen har siden Vaabenstilstanden været exceptionel omfattende, og Statens Tilskud er vokset i tilsvarende Grad. Da Statstilskuddet oprindelig var kalkuleret til 30 000 Kr. om Aaret, er Overskridelsen betydelig. Nu vil man, for i Fremtiden at undgaa en saadan uforudset Stigning af Lodsvæsenets Budget, fastsætte Statsbidraget til 50 000 Kr. om Aaret, og dette Bidrag kan jeg anse for passende, ligesom jeg i det store og hele paa mit Partis Vegne kan tiltræde Lovforslaget.

Dog skal jeg tillade mig et Par korte Henstillinger til den højtærede Forsvarsminister. Ifølge den gældende Lov er Bidragsprocenten for hvert Lodseri bestemt aarligt paa Grundlag af den pensionsgivende Indtægt for det foregaaende Aar, saaledes at den for Indtægter under 1 000 Kr. normalt sættes til 8 pCt., stigende med 0,15 pCt. for hvert 100 Kr.s Indtægt. Ved dette Lovforslag foreslaas det, at der efter Ordets „Merindtægt“ i Linie 12 i § 49 skal tilføjes: „dog ikke ud over 25 pCt.“ Jeg kunde ønske, at der i Stedet for 25 pCt. kom til at staa 20 pCt. — Endvidere kræves der efter den nugældende Lov 10 Aars Tjeneste for at faa Ret til Pension. Det foreslaas ændret saaledes, at Berettigelse til Pension indtræder med det fyldte 35te Aar. Jeg mener, at Alderen bør nedsættes fra 35 til 30 Aar. Det er i Overensstemmelse med Pensionsreglerne for Tjenestemændene, og jeg ser ingen Anledning til paa dette Punkt at stille Lodserne daarligere. Der er talt saa meget om de store Kapitaler, som Farvandslodserne har tjent i de sidste Aar, og det er ogsaa rigtigt, at de har tjent ganske betydeligt. Men man maa dog huske paa, hvilke Farer de udsætter sig for ved deres Arbejde, og paa,

at der har været talrige Aar, hvor disse Lodser saa at sige intet har tjent.

Med disse Henstillinger til den højtærede Minister skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Jeg kan for vort Vedkommende love en kort og velvillig Udvalgsbehandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet, og skal kun knytte nogle enkelte Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser. Det ærede Medlem fra Svendborg (P. Andersen) havde, saa vidt jeg forstod, den Bekymring, at man ved de mindre Lodserier vilde komme til at betale mere, fordi man satte denne Grænse af 25 pCt. for de Lodserier, der havde tjent mest. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes det ærede Medlem er kommet til dette Resultat. Bestemmelsen bliver for de øvrige Lodseriers Vedkommende med Hensyn til Pensionsafgiften den samme som hidtil. Det, der sker, er kun, at der sættes en Begrænsning for de større Lodseriers Vedkommende, idet disse tjener overmaade meget for Tiden. Begrænsningen er her sat til 25 pCt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ønskede han, at der ikke skulde være en saa lav Grænse, medens den ærede sidste Taler vilde have Grænsen sat ned til 20 pCt. Det er et Spørgsmaal, der utvivlsomt vil blive Genstand for Forhandling i det kommende Udvalg.

Naar det ærede Medlem fra Svendborg havde det Indtryk, at Lovforslaget netop var fremsat af Hensyn til Farvandslodserne, vil jeg sige, at det er ikke Tilfældet. Lovforslaget er fremsat dels af Hensyn til Lodsernes Pension, idet man har ment, at den Pension, de kunde opnaa efter de gældende Regler, var for ringe, eftersom Pengenes Værdi har svinget, som Tilfældet er, og dels af Hensyn til Statskassen, som man har ment kom til at yde alt for urimelig store Beløb. Hensynet til, at man kunde forene disse to Ting: give Pensionisterne mere og samtidig spare Statskassen for nogle Penge, gjorde det naturligt at fremsætte et Lovforslag derom.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (P. Andersen) talte dernæst om, at Lodsvæsenets Personale ikke havde nogen Del i Bestyrelsen af Pensionskassen. Forholdet er imidlertid dette, at naar Reglementerne forandres, skal der netop foretages Afstemning mellem Lodsvæsenets Medlemmer, og man har i det hele gen-